

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 26ο ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005

Οἱ ἅγιοι 12 Ἀπόστολοι καί οἱ πρωτοκορυφαῖοι Πέτρος καί Παῦλος

Ἡ Ἐκκλησία μας στίς 30 Ἰουνίου γιορτάζει ὅλους μαζί τούς Δώδεκα Μαθητές καί Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ, δηλ. τή σύναξη τους, μέ ἐξαίρεση τόν Ἰούδα τόν Ἰσκαριώτη. Αὐτοί οἱ 12 Ἀπόστολοι, μετά τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, περιόδευσαν σέ ὀλόκληρη τήν Οἰκουμένη καί κήρυξαν παντοῦ τό λόγο τοῦ Κυρίου. Μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μέ τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τους καί τόν ἔνθεο ζῆλο γιά νά μεταδώσουν τήν χριστιανική ἀλήθεια σ' ὅλο τόν τότε γνωστό κόσμο, ξεπέρασαν τά ἔμπόδια πού τούς παρουσιάστηκαν καί χάρισαν τή σωτηρία στίς ψυχές χιλιάδων ἀνθρώπων πού δέν εἶχαν γνωρίσει τόν Χριστό.

Οἱ Δώδεκα Μαθητές καί Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἦταν, σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο, οἱ

ἐξῆς: «Ἀνδρέας, πού τόν κάλεσε πρῶτο ὁ Χριστός καί γι' αὐτό τόν εἶπαν Πρωτόκλητο, καί ὁ ἀδελφός του Σίμων, πού ὁ Χριστός τόν ὀνόμασε Πέτρο, πέτρα

τῆς πίστες μας. Ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀγαπημένος μαθητής τοῦ Ἰησοῦ, γιοί τοῦ Ζεβεδαίου. Ὁ Φίλιππος κι ὁ φίλος του ὁ Ναθαναήλ πού τόν ἔλεγαν Βαρθολομαῖο. Ὁ Ματθαῖος, πού ἔγραψε ἀργότερα τό πρῶτο Εὐαγγέλιο. Ὁ Θωμᾶς πού φάνηκε κάποια στιγμή ἄπιστος,

Ὁ Σίμων ὁ Κανανίτης καί ὁ Ἰάκωβος, γιοί τοῦ Ἀλφαίου. Ὁ Ἰούδας, γιός τοῦ Ἰακώβου, καί ὁ ἄλλος Ἰούδας, ὁ Ἰσκαριώτης, πού πρόδωσε στό τέλος τό Χριστό» καί στή θέση του ἐκλέκτηκε ὁ Ματθίας.

Στις 29 Ιουνίου γιορτάζουν μαζί οι πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παῦλος, επειδή μαρτύρησαν τήν ἴδια ἐποχή στή Ρώμη. Ὁ Απόστολος Πέτρος ἦταν ψαράς ἀπό τήν πόλη Βηθσαϊδά τῆς Γαλιλαίας. Μαζί μέ τόν ἀδελφό του, τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα, τούς ἐπέλεξε ὁ Χριστός γιά μαθητές Του. Ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού τούς συνάντησε ὁ Κύριος, τήν ὥρα πού ἔριχναν τά δίκτιά τους στή λίμνη Γεννησαρέτ, τά δυό ἀδέλφια πίστεψαν ὅτι Αὐτός ἦταν ὁ Μεσσίας, γι' αὐτό ἄφησαν τό ψάρεμα καί τόν ἀκολούθησαν. Τό ἑβραϊκό ὄνομα τοῦ Πέτρου ἦταν Σίμων. Ὁ Ἰησοῦς τόν κοίταξε, σάν νά τόν γνώριζε ἀπό παλιά, δείχνοντας ὅτι τόν ἤξερε ὡς τά βάθη τῆς καρδιάς του, καί τοῦ εἶπε: «Σύ εἶσαι ὁ Σίμωνας, ὁ γιός τοῦ Ἰωνᾶ. Ἀπό τώρα τό ὄνομά σου θά εἶναι Πέτρος καί πάνω στήν πέτρα τῆς πίστεως πού ὁμολογεῖς, θά οἰκοδομήσω τήν Ἐκκλησία μου». Ἦταν ἄνθρωπος ἀπλός, πού μόλις κατάλαβε ποιός ἦταν ὁ Ἰησοῦς, ἔτρεξε πρόθυμα καί χωρίς δισταγμό νά τόν ἀκολουθήσει, ἀποφασισμένος νά μείνει γιά πάντα μαζί Του.

Ὁ Ἀπ. Πέτρος τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μίλησε στό συγκεντρωμένο πλήθος στό Ἱεροσόλυμα καί ἔτσι ξεκίνησε ἐπίσημα τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων. Ὁμολόγησε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ λέγοντας ὅτι: «Αὐτόν τόν Ἰησοῦ, πού σεῖς σταυρώσατε, ὁ Θεός τόν ἀνέστησε. Μάρτυρες αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς» καί κάλεσε σέ μετάνοια τό πλήθος γιά νά «βαπτισθεῖ ὁ καθένας ἀπό σᾶς στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά τή συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν σας καί θά λάβετε τά χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἡ

ἀπήχηση τοῦ κηρύγματος του ἦταν μεγάλη: Περίπου 3.000 ψυχές προστέθηκαν στους λίγους τότε ὄπαδούς τοῦ Χριστοῦ καί ἰδρύθηκε ἔτσι ἡ πρώτη Ἐκκλησία.

Γιά τή δράση του οἱ Ἰουδαῖοι τόν συνέλαβαν, τόν κακοποίησαν καί τόν φυλάκισαν. Ὅμως ἄγγελος Κυρίου μέ θαυματουργικό τρόπο βοήθησε τόν Πέτρο νά βγεῖ ἀπό τή φυλακή, γιά νά συνεχίσει τό ἱεραποστολικό του ἔργο. Ταξίδεψε σέ πολλές πόλεις τῆς Παλαιστίνης καί ἔκανε πολλά θαύματα, θεραπεύοντας ἀρρώστους καί ἀνασταίνοντας

νεκρούς. Συγκεκριμένα στήν Ἰόππη ἀνέστησε τήν Ταβιθά, μιά ἐνάρετη γυναίκα, πού στή ζωή της εἶχε κάνει πολλές καλές πράξεις καί εἶχε βοηθήσει πολύ κόσμο. Ἐκεῖ δέχθηκε καί τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ νά κηρύξει τό

Εὐαγγέλιο καί στους ἄλλους λαούς, τούς λεγόμενους ἔθνικούς. Ὁ Ρωμαῖος στρατιωτικός Κορνήλιος καί ἡ οἰκογένειά του ἦταν οἱ πρῶτοι εἰδωλόλατρες πού βαπτίσθηκαν χριστιανοί. Ἐγραψε δύο Καθολικές Ἐπιστολές, πού εἶναι καί 2 ἀπό τά 27 βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ἡ Ρώμη ἦταν ἡ τελευταία πόλη πού ἔδρασε ὡς ἱεραπόστολος ὁ ἅγιος Πέτρος. Ἐκεῖ μαρτύρησε κατά τόν φοβερό διωγμό τοῦ Νέρωνα. Ὅπως τόν Χριστό, ἔτσι καί τόν ἅγιο Πέτρο τόν σταύρωσαν, ἀλλά μέ τό κεφάλι κάτω.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γεννήθηκε στήν Ταρσό τῆς Κιλικίας. Ἦταν Ἰουδαῖος μορφωμένος καί φανατικός ὑποστηρικτής τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Εἶχε τό ὄνομα Σαούλ καί κυνηγοῦσε τούς Χριστιανούς, ἄνδρες καί γυναῖκες, ἀκόμα καί στά σπιτία τους, σέρνοντάς τους ἔξω, γιά νά τούς ρίχνει στή

φυλακή. Ζήτησε μάλιστα τήν ἄδεια νά πάει στή Δαμασκό, γιά νά συλλάβει χριστιανούς καί νά τούς φέρει πίσω δεμένους. Ὅμως καθώς πλησίαζε στήν πόλη, ξαφνικά τόν τύλιξε δυνατό φῶς μιᾶς ἀστραπῆς. Ἐπεσε στή γῆ καί, χωρίς νά φαίνεται κανένας, ἄκουσε μιά φωνή νά τοῦ λέει:

-Σαούλ, Σαούλ, γιατί μέ καταδιώκεις;

Αὐτός ρώτησε:

-Ποιός εἶσαι Κύριε;

-Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς πού ἐσύ καταδιώκεις. Σήκω ὅμως καί μπές στή πόλη· ἐκεῖ θά σοῦ ποῦνε τί πρέπει νά κάνεις.

Ὁ Σαούλ σηκώθηκε ἀλλά δέν ἔβλεπε τίποτα. Τόν πῆραν ἀπό τό χέρι καί τόν ὀδήγησαν στή Δαμασκό. Τρεῖς μέρες ἦταν τυφλός. Τρεῖς μέρες οὔτε ἔφαγε, οὔτε ἤπια, μέχρι πού συνάντησε ἕναν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, τόν Ἀνανία, πού τοῦ εἶπε:

-Σαούλ, ἀδελφέ μου, μέ ἔστειλε ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς, πού σοῦ φανερώθηκε στό δρόμο, γιά νά σοῦ ἀναγγεῖλω ὅτι θά ξαναβρεῖς τό φῶς σου καί θά γεμίσεις μέ Ἅγιο Πνεῦμα.

Καί πραγματικά ὁ Σαούλ βρῆκε τό φῶς του, ὅμως τά ἔβλεπε ὅλα διαφορετικά. Βαπίσθηκε καί ετοίμασε τόν ἑαυτό του γιά τήν ἱερή ἀποστολή του. Γύρισε στή πατρίδα του τήν Ταρσώ καί λεγόταν πιά Παῦλος. Πῆγε καί κήρυξε στήν περιοχή τῆς Ἀντιόχειας τῆς Συρίας ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Πολλοί ἀναρωτιόνταν μεταξύ τους: «Αὐτός δέν εἶναι πού κυνηγοῦσε ὅσους πίστευαν στόν Ἰησοῦ;». Ἀκόμα καί οἱ Δώδεκα Μαθητές τόν φοβοῦνταν καί δέν πίστευαν ὅτι ἦταν δυνατό νά κηρύττει τόν Χριστό. Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Βαρνάβας, πού ὅλοι οἱ μαθητές τόν ἀγαποῦσαν, πῆρε τόν Παῦλο καί τόν παρουσίασε μπροστά τους, ἐξηγώντας τους τή μεταστροφή τοῦ Σαούλ, ἀπό σκληρό διώκτη τῶν Χριστιανῶν, σέ Ἀπόστολο Παῦλο καί κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας εἶχε γνωρίσει τόν Χριστό καί εἶχε πιστέψει ὅταν ὁ Ἰησοῦς

θεράπευσε θαυματουργικά τόν παραλυτικό· τότε ὑπάκουσε στά λόγια Του «*πουλήστε τά υπάρχοντά σας καί δώστε ἐλεημοσύνη*», καί μοίρασε τήν περιουσία του στούς φτωχοῦς καί ἀκολούθησε τόν Χριστό. Γιά τό λόγο αὐτό οἱ 12 Ἀπόστολοι ἐμπιστεύονταν τόν Βαρνάβα. Ὁ Παῦλος ἦταν πιά ὁ φλογερός κήρυκας τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό οἱ συμπατριῶτες του ἀποφάσισαν νά τόν σκοτώσουν. Τόν καρτεροῦσαν μέρα νύκτα σίς πύλες τῆς Δαμασκοῦ γιά νά τόν πιάσουν. Ἀλλά οἱ μαθητές του τόν ἔβαλαν μέσα σ' ἕνα καλάθι καί τόν κατέβασαν νύκτα ἀπό τό τοῖχος καί ἔτσι μπόρεσε νά διαδώσει παντοῦ καί κυρίως στούς εἰδωλολάτρεις τή χαρμόσυνη εἰδηση, τό Εὐαγγέλιο.

Ἀπό τό 47 ἕως τό 64 μ.Χ. πραγματοποίησε τέσσερις μεγάλες περιοδείες, μαζί μέ λίγους συνεργάτες του, τόν Βαρνάβα, τόν Τιμόθεο, τόν Σίλα καί τόν Ἑλληνα γιατρό Λουκά. Κάθε μιά περιοδεία κρατοῦσε ὀλόκληρα χρόνια. Ἐπισκέφθηκε τήν Κύπρο, τή Μ. Ἀσία, τή Μακεδονία (Φίλιπποι, Θεσσαλονίκη καί Βέροια), τήν Ἀθήνα, τήν Πελοπόννησο, τήν Κρήτη, τή Ρώμη μέχρι καί τήν Ἰσπανία, ὅπου ἴδρυσε Χριστιανικές κοινότητες. Κέθε φορά πού οἱ τοπικές Ἐκκλησίες πού ἴδρυσε εἶχαν κάποιο πρόβλημα καί περίμεναν τίς συμβουλές τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ἐπικοινωνοῦσε μαζί τους μέ ἐπιστολές. Ἀπό τίς πολλές ἐπιστολές σώθηκαν μόνο 14, πού εἶναι ὅλες γραμμένες στά ἑλληνικά καί μερικά ἀποσπάσματα τους βρίσκονται στό λειτουργικό βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας πού λέγεται «Ἀπόστολος», καί διαβάζονται στή Θεία Λειτουργία καί σέ ἄλλες ἀκολουθίες πρὶν τήν ἀνάγνωση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγινε ὁ μεγαλύτερος κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου σέ ὅλη τήν οἰκουμένη. Ὅπως καί ὁ ἅγιος Πέτρος, ἀφοῦ δίδαξε τή σωτήρια ἀλήθεια σέ πολλούς εἰδωλολάτρεις, κατέληξε στή Ρώμη, ὅπου εἶχε μαρτυρικό θάνατο.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Παναγίας

Γιατί ἡ Πεντηκοστή ὀνομάζεται γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας;

-Ἡ Ἐκκλησία ἰδρύθηκε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, γιατί τότε κατέβηκε ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Μ' αὐτὸ οἱ ἀγράμματοι γίνονται σοφοί, οἱ ψαράδες Ἀπόστολοι κι οἱ Ἀπόστολοι θεολόγοι καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ. Μόνο μέ τῆ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἀργότερα οἱ διάδοχοί τους Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι, θά μπορούσαν νά συνεχίσουν τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου. Συγκεκριμένα, πενήντα μέρες μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, τὴν ἡμέρα πού οἱ Ἰουδαῖοι γιόρταζαν τὴν γιορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τὴν παραλαβὴ τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ στό ὄρος Σινᾶ, ἐκεῖ πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ στό ὑπερῶο ἐνὸς σπιτιοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα, ξαφνικὰ ἤλθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μιά βοή, σάν νά φύσηξε δυνατὸς ἄνεμος, καὶ γέμισε ὅλο τὸ σπίτι στό ὅποιο βρίσκονταν. Σύμφωνα μέ τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (Πραξ. 2,1-11), τότε εἶδαν νά μοιράζονται σ' αὐτοὺς γλώσσες ὅμοιες μέ φλόγες φωτιᾶς, πού κάθισαν πάνω ἀπὸ τὸν καθένα τους. Ἦταν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού τοὺς εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λίγο πρὶν τὴν Ἀνάληψή Του στὸν Οὐρανὸ, ὅταν

τοὺς εἶχε πεῖ: *«θά λάβετε δύναμη, ὅταν ἔλθει σ' ἐσᾶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».*

Στὴν εἰκόνα τῆς ἐορτῆς βλέπουμε τὰ 12 πρόσωπα τῶν Ἀποστόλων σὲ ἡμικύκλιο νά ἔχουν γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους μικρὲς φλόγες, πού συμβολίζουν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὅποιο κατέβηκε γιὰ νά τοὺς κάνει ἱκα-

νοὺς γιὰ νά συνεχίσουν τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, πού μόλις δέκα μέρες νωρίτερα εἶχε φύγει ἀπὸ κοντὰ τους γιὰ νά ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανοὺς.

Πραγματικὰ μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσης καὶ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ Δώδεκα Ἀπόστολοι πλημμύρισαν μέ τὴν χάρη του. Ἐκείνη τὴν μέρα βρίσκονταν στὰ Ἱεροσόλυμα ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου: Πέρσες,

Ἀσιάτες, Ρωμαῖοι, Κρητικοί, Ἀραβες, Ἰουδαῖοι καὶ ἄλλοι. Ἡ βιαία πνοή, ἡ βοή πού ἀκούστηκε τοὺς τράβηξε πρὸς τὸ σπίτι πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητὲς. Ἐκεῖ ἔμειναν ἐκπληκτοὶ ὅταν ὁ καθένας ἄκουγε τοὺς Ἀποστόλους νά μιλοῦν στὴ δική του γλώσσα καὶ ἀναρωτήθηκαν: *«Μά, πῶς γίνεται ν' ἀκοῦμε νά μιλοῦν στὴ μητρικὴ γλώσσα μας γιὰ τὰ θαυμαστά ἔργα τοῦ Θεοῦ; Τί νά σημαίνει ἄγαγε αὐτό;».* Μάλιστα, μετὰ τὴν ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου

Πέτρου, μέ τήν όποία έγκαινιάστηκε τό έργο τών Ἀποστόλων, πίστεψαν περίπου 3.000 άνθρωποι καί έγιναν τά πρώτα μέλη τῆς Ἐκκλησίας τών Ἱεροσολύμων.

Στή συνέχεια οἱ 12 Ἀπόστολοι, φωτισμένοι μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφάρμοσαν τήν ἐντολή τοῦ Διδασκάλου τους Ἰησοῦ Χριστοῦ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη (πηγαίνετε νά κατηχήσετε καί νά κάνετε μαθητές μου ὅλους τούς λαούς), βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ

Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (νά τούς βαπτίσετε στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος), διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν (καί νά τούς διδάξετε νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές πού σᾶς ἔδωσα)· καί ἰδοῦ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν (καί θά εἶμαι μαζί σας πάντα ὡς τή συντέλεια τοῦ κόσμου. Ἀμήν)», καί σκορπίστηκαν σέ ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου γιά νά μεταφέρουν τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ

Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα

Ἡ Ἁγία Μαρίνα γεννήθηκε τό 270 μ.Χ. στήν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας καί ἔζησε στά χρόνια τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Κλαυδίου τοῦ Β΄.

Ὁ πατέρας τῆς ἦταν ἱερέας τών εἰδώλων. Λίγες μέρες μετά τή γέννα ἡ μητέρα τῆς πέθανε καί ὁ πατέρας τῆς ἀνέθεσε σέ μιᾶ χριστιανή γυναίκα νά θηλάζει τό βρέφος. Ὄταν μεγάλωσε λίγο τό κορίτσι ἄκουσε γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί ρίζωσε μέσα τῆς ὁ σπόρος τῆς πίστεως. Γι' αὐτό καί ὁ πατέρας τῆς, πού ἦταν φανατικός εἰδωλολάτρης, τήν μίσησε καί τήν ἀποκλήρωσε.

Μετά ἀπό καιρό ἔμαθε γιά τήν Μαρίνα

καί ὁ ἑπαρχος Ὀλύβριος, πού διέταξε νά τή συλλάβουν γιά ἀνάκριση. Ὄταν τήν εἶδε μπροστά του, θαύμασε τήν ὁμορφιά

τῆς καί προσπάθησε μέ κάθε τρόπο νά τήν πείσει νά ἀρνηθεῖ τό Χριστό καί νά γίνει σύζυγός του. Μάταια ὅμως.

Ἡ Μαρίνα, πού ἦταν τότε μόλις δεκαπέντε ἐτῶν, σέ κάθε προσπάθεια τοῦ Ὀλυβρίου ἔλεγε μέ θάρρος: «Εἶμαι χριστιανή». Τότε ὁ σκληρός ἑπαρχος διέταξε νά τήν φυλακίσουν καί μετά τήν ἔφε-

ραν γιά νά θυσιάσει στά εἰδώλα. Ἐκείνη δέν ὑπέκυψε οὔτε μέ κολακείες, οὔτε μέ ἀπειλές ἀλλά μέ πολλή παρρησία ὁμολό-

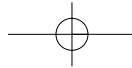
γησε τήν πίστη της στό Χριστό. Στίς ἀπειλές καί στίς παρακλήσεις τοῦ ἐπάρχου γιά θυσία, μέ ἀντάλλαγμα νά τήν ἀπαλλάξει ἀπό τά μαρτύρια καί νά τήν κάνει γυναίκα του, αὐτή ἀντέδρασε. Τότε ἐξοργισμένος ὁ αἰμοβόρος ἑπαρχος διέταξε νά τήν δείρουν μέ ἀγκάθινα ραβδιά πού ξέσκιζαν τίς σάρκες της. Μετά τή φυλάκισαν σέ ἕνα σκοτεινό μέρος. Τήν ἔβγαλαν ἀπό τή φυλακή, ἀφοῦ τήν κρέμασαν καί τῆς ξέσκιζαν τίς πλευρές της μέ σιδερένια νύχια. Τόσο φρικτά ἦταν τά μαρτύρια πού ὑπέφερε, πού ἀκόμη καί ὁ ἴδιος ὁ ἑπαρχος δέν ἀντεξε νά βλέπει. Ἀφοῦ τήν ἔκλεισαν ζανά στή φυλακή τότε τῆς παρουσιάστηκε ὁ ἴδιος ὁ διάβολος σέ σχῆμα δράκου. Φωτιά ἔβγαине ἀπό τή μύτη καί τά μάτια του καί ἀφοῦ ἄνοιξε τό στόμα του τήν κατάπιε μέχρι τήν μέση. Ἡ Ἁγία ὅμως ἐπικαλούμενη διαρκῶς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ δέν φοβήθηκε καί ὁ δράκος ἐξαφανίστηκε. Μετά ἀπό λίγο, πάλι ἐμφανίστηκε ὁ διάβολος, μέ τή μορφή μαύρου σκύλου. Ἡ Ἁγία ἀφοῦ τόν ἄρπαξε ἄρχισε νά τόν χτυπᾷ μ' ἕνα σφυρί στό κεφάλι καί στήν πλάτη μέχρι πού ἐξαφανίστηκε. Τότε φάνηκε φῶς σ' ὄλο τό δεσμητήριο, τό ὁποῖο ἐρχόταν ἀπό ἕνα σταυρό, πού ἔφθανε ἀπό τή γῆ ὡς τόν οὐρανό. Πάνω ἀπό τό σταυρό πετοῦσε ἕνα ἄσπρο περιστέρι, πού κατέβηκε κοντά στήν Ἁγία καί τῆς εἶπε: *«Χαῖρε Μαρίνα, πού νίκησες καί καταντρόπιασες τόν πονηρό. Νά εἶσαι χαρούμενη, γιατί ἔφθασε ἡ μέρα νά πάρεις τό στεφάνι τῆς νίκης καί νά μπεῖς στολιμένη στό νυμφῶνα τοῦ βασιλιᾶ σου Χριστοῦ».*

Μετά ἀπό αὐτά τά λόγια, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, θεραπεύθηκε τό τραυματισμένο σῶμα της. Τήν ἐπομένη μέρα διέταξε ὁ ἑπαρχος καί τήν ἔφεραν

μπροστά του. Τότε πρόσταξε νά τήν γυμνώσουν καί ἀφοῦ τήν κρέμασαν σ' ἕνα ξύλο, κατέκαψαν τά πλευρά καί τό στήθος της. Μετά ἔφεραν ἕνα μεγάλο χάλκινο λέβητα στόν ὁποῖο τήν βούτηξαν μέ τό κεφάλι γιά νά τήν πνίξουν. Αὐτή ὅμως ἀντί νά φοβηθεῖ παρακαλοῦσε τό Χριστό νά τήν ἀζιώσει νά βαπτισθεῖ. Ἐνῶ προσευχόταν ἐκείνη τήν ὥρα ἔγινε σεισμός καί φάνηκε πάλι τό περιστέρι πού εἶχε δεῖ ἡ Ἁγία τήν προηγούμενη μέρα κρατώντας ἕνα στεφάνι. Ἡ Ἁγία βγήκε ἀπό τά νερά δοξάζοντας τήν Ἁγία Τριάδα πού τήν ἀζίωσε νά βαπτισθεῖ καί νά φωτισθεῖ. Ἐκείνη τή στιγμή τό περιστέρι κάθησε πάνω στό Σταυρό πού φάνηκε στόν οὐρανό καί τῆς εἶπε: *«Νά ἔρθεις Μαρίνα στόν Παράδεισο, νά χαίρεσαι μέ τούς Ἁγίους καί νά ἀναπαύεσαι αἰώνια».*

Αὐτή τή φωνή τήν ἄκουσαν ὅλοι πού ἦταν παρόντες στό μαρτύριο καί πολλοί ἀπ' αὐτούς πίστεψαν στόν ἀληθινό Θεό. Βλέποντας ὁ ἑπαρχος τόσους πολλούς νά ὁμολογοῦν τό Χριστό, διέταξε νά τούς σφάζουν ὅλους. Καθώς τήν πῆραν οἱ δήμιοι καί τήν ὄδηγοῦσαν στόν τόπο τῆς καταδίκης, ἐκείνη μιλοῦσε στό πλῆθος καί τό ἐμψύχωνε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ συγχρόνως προσευχόταν. Τότε ἔγινε μέγας σεισμός καί ὁ δήμιος πού ἐπρόκειτο νά τήν θανατώσει ἔπεσε στή γῆ ἔντρομος καί δέν τολμοῦσε νά σηκῶνει τό σπαθί του. Ἡ Ἁγία ὅμως τόν ἐνθάρρυνε καί ἔκοψε τήν ἁγία κεφαλή της. Ἦταν ἡ 17η Ἰουλίου. Οἱ Χριστιανοί πῆραν τό σῶμα της καί τό ἐνταφίασαν μέ τιμές, ὅπως ἄρμοζε σέ μιά Ἁγία, ἐνῶ ἡ ψυχή της ἀνέβηκε στόν οὐρανό.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Αἰκατερίνης

Ἔδῶ γελα̃με...

Σέ γραπτή ἐξέταση μαθητῶν (τό 1960) τῆς Δ΄ τάξης καί στήν ἐρώτηση: «Περιγράψετε μερικά τετράποδα οἰκόσιτα ζῶα», ἕνας μαθητής ἔγραψε: Τετράποδα ζῶα ἢ τετραπόδαρα ἢ τά ζῶα πού ἔχουν ἐκτός ἀπό τά δύο χέρια καί δυό πόδια, εἶναι τά ζῶα πού ἔχουν ἀπαραιτήτως τέσσερα πόδια. Τέτοια ζῶα ἔχουμε στό σπίτι μας πολλά ὅπως, ἡ γάτα, ὁ στραβογαῖδαρός μας, τό κλωτσάρικο ἄλογο, ἡ καρέκλα μας, τά κουνελάκια μας καί τό τραπέζι.

Σέ γραπτή ἐξέταση μαθητῆ τῆς Ε΄ τάξης (τό 1961) καί στήν ἐρώτηση: «Τί γνωρίζετε γά τόν ἐλέφαντα», ἕνας μαθητής ἔγραψε: Ὁ ἐλέφαντας εἶναι ζῶο παχύδερμο, ζυγίζει πιό πολύ ἀπό τόν παχύ πατέρα, ἔχει αὐτιά μεγάλα σάν τῆς γιαγιᾶς μου, πόδια πλατιά σάν τοῦ γίγαντα κύκλωπα καί μιά μύτη πού τή λένε πυροβοσκίδα καί εἶναι κατάλληλη γιά νά σβήνει τίς φωτιές.

Σπαξοκεφαλιά

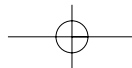
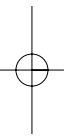
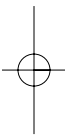
1. Βαστῶ	-----
2. Ἀπολογοῦμαι	-----
3. Ἐκφράζω	-----
4. Ἐπιτίθεμαι	-----
5. Χώνω	-----
6. Διηγοῦμαι	-----
7. Δημιουργῶ	-----
8. Κοκκινίζω	-----
9. Ἀναβαίνω	-----
(σέ ἄλογο)	-----

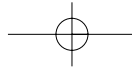
Βρέστε τά συνώνυμα ἀπό τά ρήματα καί γράψτε τα. Ἀπό τά ἀρχικό γράμμα τοῦ κάθε ρήματος θά διαβάσετε κάθετα τήν πιό ξέγνοιαστη ἐποχή τοῦ χρόνου.

Ἀκροστιχίδα

1. Μ	-----
2. Α	-----
3. Θ	-----
4. Η	-----
5. Τ	-----
6. Ε	-----
7. Σ	-----

1. Μεγάλη Ἁγία Μάρτυρας τῆς πίστεώς μας, πού ἑορτάζεται ἡ μνήμη της στίς 17 Ἰουλίου.
2. Ἔτσι λέγεται ἡ ὕψωση τοῦ Χριστοῦ στόν οὐρανό, 40 μέρες μετά τήν Ἀνάστασή Του.
3. Ὁ δύσπιστος μαθητής τοῦ Χριστοῦ.
4. Μεγάλος Προφήτης, πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη του στίς 20 Ἰουλίου.
5. Τό ἐπάγγελμα τοῦ Ματθαίου πρὶν ἀκολουθήσει τόν Χριστό.
6. «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ...» παρήγγειλε ὁ Χριστός στους μαθητές Του μετά τήν Ἀνάσταση.
7. Τό ὄνομα τοῦ Πέτρου πρὶν γίνει μαθητής τοῦ Χριστοῦ.

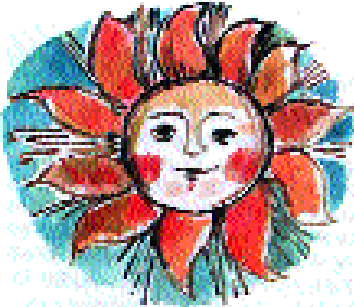
Κρυφόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Ι	Μ	Σ	Ρ	Υ	Φ	Ι	Λ	Ι	Π	Π	Ο	Σ	Ν
2	Α	Α	Ι	Ω	Α	Ν	Ν	Η	Σ	Τ	Ε	Τ	Ο	Ι
3	Κ	Γ	Μ	Α	Τ	Θ	Α	Ι	Ο	Σ	Β	Χ	Φ	Υ
4	Ω	Δ	Ω	Ο	Κ	Α	Ν	Α	Ν	Ι	Τ	Η	Σ	Π
5	Β	Α	Ν	Γ	Θ	Ζ	Λ	Κ	Ζ	Ξ	Ο	Σ	Τ	Ρ
6	Ο	Λ	Β	Θ	Α	Η	Θ	Ω	Μ	Α	Σ	Ο	Ε	Ν
7	Σ	Π	Υ	Ε	Δ	Β	Σ	Β	Ρ	Ψ	Ι	Χ	Α	Ο
8	Ζ	Ε	Β	Ε	Δ	Α	Ι	Ο	Υ	Φ	Τ	Μ	Α	Χ
9	Μ	Τ	Ι	Ω	Α	Ρ	Μ	Σ	Ρ	Ι	Α	Σ	Τ	Ψ
10	Α	Τ	Ο	Α	Ι	Θ	Ν	Α	Λ	Φ	Α	Ι	Ο	Υ
11	Τ	Ε	Υ	Δ	Ο	Ο	Α	Ν	Δ	Ρ	Ε	Α	Σ	Τ
12	Θ	Σ	Δ	Ο	Σ	Λ	Ο	Μ	Α	Ι	Ο	Σ	Ι	Ο
13	Ι	Α	Α	Ι	Σ	Κ	Α	Ρ	Ι	Ω	Τ	Η	Σ	Ρ
14	Α	Σ	Σ	Ο	Π	Ε	Μ	Ν	Ο	Κ	Ο	Ε	Α	Ε

Ψάξτε τούς 12 Μαθητές τοῦ Χριστοῦ

Ψάξτε καί ἀνακαλύψετε τά ὀνόματα τῶν Δώδεκα Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ:

1. Πέτρος, 2. Ἀνδρέας, 3. Ἰωάννης, 4. Ἰάκωβος τοῦ Ζεβεδαίου, 5. Φίλιππος, 6. Βαρθολομαῖος, 7. Θωμᾶς, 8. Ματθαῖος, 9. Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου, 10. Ἰούδας τοῦ Ἰακώβου, 11. Σίμων ὁ Κανανίτης, 12. Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης - Μαθίας.

ΑΥΣΗ ΣΠΑΣΟΚΕΦΑΝΙΑΣ: 1. ΚΡΑΤΩ, 2. ΑΠΑΝΤΩ, 3. ΝΕΥΩ, 4. ΟΡΜΩ, 5. ΚΑΡΦΩΝΩ, 6. ΑΦΗΛΟΥΜΑΙ, 7. ἸΘΡΩ, 8. ΡΟΔΙΖΩ, 9. ἸΠΠΕΥΩ, 10. ΚΑΝΟΚΑΙΡΙΑ, 11. ΚΑΝΟΚΑΙΡΙΑ, 12. ΚΑΝΟΚΑΙΡΙΑ

ΑΥΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΑΣ: 1. ΜΑΡΙΝΑ, 2. ΑΝΑΝΗΨΗ, 3. ΘΩΜΑΣ, 4. ΗΝΙΑΣ, 5. ΤΕΛΩΝΗΣ, 6. ΕΘΝΗ, 7. ΣΙΜΩΝ

